

Когато Гулибазъ му показалъ скъпоценния камъкъ, царътъ се навелъ и протѣгналъ ржка да вземе чудния блѣстящъ предметъ.

— Момко, — извикалъ той, — какво искашъ за тоя рубинъ? Обещавамъ ти всичко, каквото пожелаешъ, само да го имамъ.

— Царю, тогава азъ искамъ, твоята дъщеря, очерователната принцеса Жасмина, да стане моя жена въ замѣна на тоя рубинъ.

— Разбира се, — отвърналъ царя. Ти ще имашъ моята дъщеря, но най-напредъ ще ми дадешъ скъпоценния камъкъ.

Но веднага първиятъ министеръ се намѣсилъ:

— Ваше величество, вие вече ми обещахте ржката на принцесата. Азъ знаа, че тоя младежъ е единъ негодникъ. Той е открадналъ скъпоценния камъкъ отъ нѣкой чужди царъ. Свържете го, царю, и го хвърлите въ затвора. Той ще ни навлече война съ чужденцитѣ.

Царътъ билъ слабъ. Обичалъ удоволствията и спокойствието си по-вече отъ всичко и послушалъ лукавитѣ думи на първия си министеръ, заповѣдалъ да хвърлятъ Гулбазъ въ затвора.

Принцеса Жасмина добродушно погледнала бедниятъ младъ рибаръ. Тя мразѣла жестокиятъ честолюбивъ министеръ и не искала да се омжи за него,

Бедниятъ Гулбазъ билъ здраво завързанъ и хвърленъ въ крепостъта. Той вече пожелалъ голѣмия рубинъ да се е намиралъ на дъното на морето, никога да не го е виждалъ, но изведнажъ чулъ нѣкакъвъ гласъ.

Той се приближилъ до решеткитѣ на затворнишкиятъ прозорецъ и видѣлъ стария Ханъ - Заде, застаналъ на една отъ голѣмитѣ си магични книги.

— Не тжи, Гулибазъ, — казалъ магьосника. Затварянето ти не е безъ значение. Сърцето на принцесата е вече трогнато отъ твоята сждба. Тая нощъ тя ще подкупи стражата, ще дойде въ затвора и ще те освободи. Съ магиитѣ си азъ превърнахъ първия министеръ на жаба и сега той скача по пжтищата и квака, вмѣсто да говори.

Магьосника изчезналъ, а Гулибазъ останалъ да чака търпеливо индването на нощъта. Най-после куфарътъ изпръщѣлъ, вратата се отворила и вълшебната принцеса влѣзла. Тя бързо